

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności Prokuratora Iwony Bodury

po rozpoznaniu dnia 14.XI.2012r. oraz 29.I. i 05.III.2013r. sprawy karnej

L. W. (1)

urodz. (...) w B.

syna A. i M. zd. P.,-

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 lutego 2012 roku w R., woj. (...), dokonał uszkodzenia ciała A. K. (1) w ten sposób, że zadał mu kilkakrotnie uderzenia otwartą dłońią w okolice ucha lewego oraz pięścią w prawy bark, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci perforacji błony bębenkowej ucha lewego i stłuczenia prawego barku, które to obrażenia naruszyły czynności narządu jego ciała na okres poniżej dni 7,-

tj. o czyn z art. 157§2 kk,-

II. w tym samym miejscu i czasie jak opisane w pkt I, groził A. K. (1) pozbawieniem życia, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione,-

tj. o czyn z art. 190§1 kk,-

----- / -----

V. oskarżonego ***L. W. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jego ciała oraz rozstrój zdrowia na okres powyżej dni 7, to jest czynu z art. 157§1 kk i za to na podstawie art. 157§1 kk wymierza mu 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,-

VI. oskarżonego ***L. W. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 190§1 kk wymierza mu 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności,-

VII. na podstawie art. 85-86§1 kk za zbiegające się występki wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

IV. na podstawie art. 69§1 kk i 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech),-

V. na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,-

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę poniesionych w sprawie wydatków i wymierza opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2012 pokrzywdzony A. K. (1) w godzinach porannych wyszedł ze swojego domu i udał się do pobliskiego sklepu celem zrobienia zakupów. Gdy pokrzywdzony wychodził ze sklepu zauważył przez szybę nadchodzącego oskarżonego Ł. W. (1) oraz I. Z.. Gdy A. K. (1) wyszedł na zewnątrz podeszła do niego I. Z., pytała pokrzywdzonego o obraźliwe wypowiedzi kierowane pod jej adresem oraz jej matki za pośrednictwem internetu, A. K. (1) zaprzeczał powyższemu, wypowiadał się lekceważąco, iż nikt nie może mu nic zrobić, krytykował wygląd oskarżonego, a także wyrażał się obraźliwie o matce I. Z.. Do rozmowy, która początkowo przebiegała spokojnie wtrącił się oskarżony, który powiedział że zostanie zawiadomiona Policja. Między stronami doszło do ostrej wymiany słów a następnie oskarżony uderzył A. K. (1) kilkakrotnie otwartą dłońią w okolice lewego ucha oraz pięścią w lewy bark. Następnie pokrzywdzony został przyciśnięty do ściany, Ł. W. (1) powiedział że go udusi, po chwili puścił pokrzywdzonego i strony rozeszły się.

/ dowód: zeznania świadków A. K. k 1-2, 40-41;

I. Z. k 15-16; 97

D. H. (1) k. 14;

D. M. (1) k 22;

K. Z. k 35-36;

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. k 26-27/

W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał perforacji błony bębenkowej ucha lewego i stłuczenia prawego barku.

Powołany w toku dochodzenia biegły w sporządzonej opinii początkowo wskazał, iż obrażenia ciała stwierdzone u pokrzywdzonego naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu, w kolejnej opinii uzupełniającej ocenił je jako naruszające czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu w sytuacji gdy nie doszło do powikłań, według biegłego obrażenia te mogły powstać w okolicznościach podawanych przez pokrzywdzonego.

W toku rozprawy głównej po uzupełnieniu materiału dowodowego o dokumentację medyczną oraz zeznania pokrzywdzonego w zakresie powikłań spowodowanych przedmiotowym czynem powołano biegłą z zakresu otolaryngologii, która w sporządzonej opinii wskazała, iż obrażenia ciała stwierdzone u pokrzywdzonego naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu, zachodzi konieczność wykonania dodatkowego zabiegu w postaci zamknięcia ubytku błony bębenkowej, obrażenia te mogły powstać w okolicznościach podawanych przez pokrzywdzonego.

/dowód : dokumentacja lekarska k.6-7, 80

opinia sądowo -lekarska k 20;

opinia uzupełniająca k 67;-68

opinia biegłej z zakresu otolaryngologii k.94/

Oskarżony Ł. W. (1) był uprzednio karany za czyn z art. 158§1 kk na karę grzywny.

/dowód: informacja z K. k 79 /

Ł. W. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynów z art. 157 §1 kk i z art. 190§1 kk w toku dochodzenia przyznał się do winy i potwierdził, iż kilka razy uderzył pokrzywdzonego ręką w twarz, a także groził pokrzywdzonemu uduszeniem. Oskarżony wyjaśnił, iż jego zachowanie spowodowane było tym, iż chciał wyjaśnić sprawę negatywnych wypowiedzi jakie miały być kierowane pod adresem I. Z. za pomocą internetu, w dniu zdarzenia pokrzywdzony zachowywał się prowokacyjnie co spowodowało reakcję oskarżonego.

W toku rozprawy głównej oskarżony również przyznał się do winy i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia.

Sąd zaważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuconych mu czynów nie budzi wątpliwości. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż w istocie przyznał się on do winy, kwestionował jedynie możliwość powstania tego rodzaju obrażeń na jakie wskazywał pokrzywdzony jednak okoliczność ta w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może budzić wątpliwości. A. K. (3) od razu podawał, że skutkiem zdarzenia były dolegliwości ucha, korzystał z pomocy lekarskiej, wykonane badania potwierdziły perforację błony bębenkowej i konieczność dalszego leczenia. Opinia biegłej otolaryngolog w tej kwestii jest jednoznaczna i nie budzi zdaniem sądu żadnych wątpliwości.

Jednocześnie wskazać trzeba, iż ustalenia poczynione w toku rozprawy głównej odnośnie rodzaju obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego nie uległy zmianie, natomiast powołanie kolejnego biegłego wynikało z uzasadnionych wątpliwości czy dotychczasowa ocena stopnia tych obrażeń dokonana w toku dochodzenia była wystarczająca. Przede wszystkim wskazać należy, iż opinie w toku dochodzenia sporządzał biegły z zakresu chirurgii natomiast charakter obrażeń mogących mieć wpływ na kwalifikację prawną czynu wskazywał na konieczność dokonania oceny przez biegłego z zakresu laryngologii. W toku dochodzenia biegły w opinii z dnia 28.04.2012 roku początkowo wskazał, iż obrażenia ciała w postaci perforacji błony bębenkowej należy ocenić jako naruszające czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu, biegły wskazywał na konieczność wydania opinii uzupełniającej w wypadku przedstawienia dodatkowej dokumentacji medycznej oraz podania nowych okoliczności odnośnie stanu zdrowia pokrzywdzonego. Kolejna opinia wydana została w dniu 21.06.2012 roku (załączono ją do akt w formie wydruku fax-u) stwierdzono w niej, iż obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonego należy ocenić jako naruszające czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, przy czym w wypadku powikłań w postaci konieczności dalszego leczenia należy przyjąć kwalifikację z art.157§1kk. Podkreślić należy, iż biegłemu nie przedstawiono uzupełniającej dokumentacji medycznej, nie przesłuchano ponownie pokrzywdzonego na okoliczność dalszego leczenia a ustalenia dokonywane były telefonicznie przez funkcjonariusza Policji (notatka urzędowa k 48), przy czym z przedłożonej przez pokrzywdzonego kserokopii dokumentu oraz z zeznań złożonych w toku rozprawy wynika, iż w dniu 21.06.2012 roku korzystał on z konsultacji lekarskiej lekarza otolaryngologa, wynikało to z utrzymujących się dolegliwości w postaci bólu oraz problemów ze słuchem, lekarz wskazywał na konieczność wykonania dodatkowego zabiegu w postaci zamknięcia ubytku błony bębenkowej.

W zakresie czynu z art. 190§1 kk pokrzywdzony wskazał, iż obawiał się wypowiedzianej pod jego adresem groźby a z uwagi na okoliczności sprawy, agresywną reakcją oskarżonego obawę tą należy uznać za uzasadnioną.

Odnosząc się do motywów postępowania oskarżonego wskazać należy, iż jego działanie spowodowane było zachowaniem pokrzywdzonego oraz konfliktem istniejącym pomiędzy I. Z. i jej rodziną a A. K. (1) i jego rodziną (I. Z. pozostawała w tym czasie w związku z oskarżonym, jest spokrewniona z pokrzywdzonym) spowodowanym umieszczaniem w internecie obraźliwych wypowiedzi pod adresem I. Z. i jej matki, jako ich autora wskazywano pokrzywdzonego lub członka jego rodziny. Na fakt istnienia takiego konfliktu wskazała jednoznacznie w swoich zeznaniach K. Z.. Z zeznań I. Z. a także D. M. i D. H. wynika, iż te właśnie okoliczności były przedmiotem rozmowy między pokrzywdzonym a I. Z. krytycznego dnia, do rozmowy włączył się oskarżony, przy czym odbierając zachowanie pokrzywdzonego jako prowokacyjne, lekceważące, zareagował agresywnie. Niewątpliwie zachowanie oskarżonego

ocenić należy negatywnie i jego przyczyny nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla popełnionych czynów , jednak okoliczność ta musi być uwzględniona przy wymiarze kary i odróżniana od sytuacji gdy agresja kierowana jest wobec osoby obcej, bez żadnej przyczyny a działanie nacechowane jest nasileniem złej woli oraz ukierunkowane jedynie na spowodowanie obrażeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu:

z art. 157§1 kk i za to wymierzył mu pięć miesięcy pozbawienia wolności.

z art. 190§1 kk i za to wymierzył mu trzy miesiące pozbawienia wolności.

Za zbiegające się przestępstwa sąd wymierzył karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu oraz okoliczności sprawy, motywy i pobudki działania sprawcy. Oskarżony jest osobą młodą, tym samym brak doświadczenia życiowego oraz należytej refleksji nad ewentualnymi skutkami swojego działania doprowadziły do reakcji emocjonalnej , nie poprzedzonej analizą sytuacji w jakiej strony się znalazły. W świetle powyższego w ocenie Sądu fakt wymierzenia kary, nawet oscylującej w granicach dolnego ustawowego zagrożenia spełni swoje cele prewencyjne, szczególnie w sytuacji możliwości jej zarządzenia do wykonania w wypadku nie przestrzegania porządku prawnego w przyszłości .

Na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§2 kk Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pobawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 uznając, iż odnośnie oskarżonego można postawić pozytywną prognozę, co do jego zachowania w przyszłości i będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa, szczególnie przy uwzględnieniu orzeczenia również dozoru kuratora.

Zdaniem Sądu orzeczona kara spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze oraz jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk.